

TIPS VOOR DE OUDER & LEERKRACHT

- Ik verminder de tijdsdruk binnen het gezin/de klas
- Ik besteed aandacht aan wat hij/zij goed kan
- Ik versterk zijn/haar zelfbeeld
- Ik praat op een open en neutrale manier over stotteren
- Ik reageer neutraal bij veel of weinig stottermomenten: stotteren niet bestraffen, vloeiente spraak niet belonen.
- Ik vertoon geen medelijden of overbezorgdheid
- Ik luister naar wat gezegd wordt en niet naar hoe iets wordt gezegd
- Ik geef geen technische adviezen, zoals: 'rustig, spreek trager, adem goed in, begin opnieuw'
- Ik kan mijn taalniveau aanpassen: zinsbouw, woordenschat
- Ik praat op een rustig tempo
- Ik neem de tijd om te luisteren
- Ik behoud oogcontact
- Ik laat hij/zij evenveel aan het woord
- Ik vul niet aan, ik geef de tijd om alles te vertellen, zijn/haar woorden af te maken.
- Ik ben alert voor pesten

EUROPEAN CLINICAL SPECIALIZATION FLUENCY DISORDERS

Wenst u meer informatie?
Contacteer mij telefonisch of per e-mail.

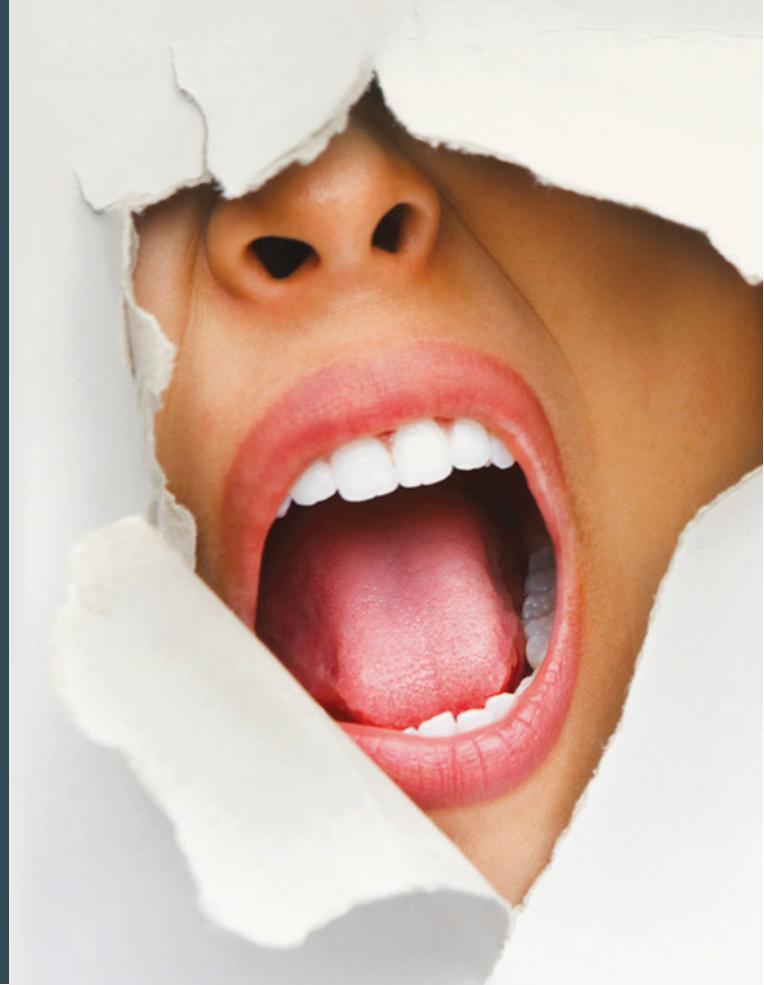
LISA DECLERCQ

Logopediste | Audiologe | Stottertherapeute

+32 (0) 474 78 42 65
info@logopedie-declercq.be

STO-
TTE
- REN

INFORMATIE FOLDER

WAT IS STOTTEREN?

Aanleg: ongeveer 3% wordt geboren met een aanleg voor stotteren. Deze genetische basis kan een storing geven in de timing en coördinatie van het spraakproces. Meestal duikt het stotteren op voor de puberteit, met een piek rond 3 à 4 jaar.

Uitlokende factoren: niet alle kinderen met een aanleg voor stotteren zullen ook stotteren. Dit is zowel afhankelijk van omgevingsfactoren (tijdsdruk, luisteraarreacties, ...) als van kindgerelateerde factoren (emoties, vermoeidheid, temperament, ...).

Kernstottergedrag: stotteren is een vloeiendheidsprobleem waarbij onvrijwillige onderbrekingen in de spraak optreden: herhalingen van klanken, lettergrepen of woorden – verlengingen van een medeklinker of klinker – een stille of lude blokkering. Het stotteren is bij ieder kind anders.

Instandhoudend: wanneer het kind zich bewust wordt van zijn stotteren, kunnen er heel wat negatieve gedachten en emoties ontstaan over spreken en stotteren.

Bijkomend stottergedrag: bijgevolg kan het kind bijkomend stottergedrag ontwikkelen (vermijden, uitstellen, start- en duwgedrag).

DETECTEREN & SIGNALEREN

Zowel ouders als leerkrachten zijn een belangrijke observator en informatiebron. Hieronder vindt u belangrijke aandachtspunten:

- Toename kernstottergedrag.
Hij/zij gaat meer stotteren en/of meer verschillende stottertypes vertonen.
- Toename van bijkomende stottergedragingen
- Negatieve spreekattitude.
Hij/zij worstelt met negatieve gedachten en gevoelens over zijn/haar spreken.

Een nauwe samenwerking tussen leerkracht, ouders en stottertherapeut kan een enorme meerwaarde betekenen voor het verloop van de therapie.

DOORVERWIJZING

Vroegtijdig ingrijpen is cruciaal om een negatieve ontwikkeling van het stotteren te voorkomen.

OP AANVRAAG JAARLIJKS GEORGANISEERD

- Oudercursus
- Infosessie voor leerkrachten

